

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธรรมาภิบาล (Good Governance) เป็นแนวคิดที่ริเริ่มในประเทศตะวันตก และได้รับการยอมรับว่าเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Barnhizer, D.2006 : 5) สำหรับประเทศไทย ธรรมาภิบาลเริ่มใช้กันแพร่หลาย ภายหลังจากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ และการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เนื่องจากในหนังสือแสดงเจตจำนงกู้เงินจำนวน 17.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากสถาบันการเงินระหว่างประเทศ (IMF) รัฐบาลไทยได้ให้คำมั่นว่าจะต้องสร้างธรรมาภิบาลขึ้นในการบริหารจัดการภาครัฐ นำไปสู่การตราระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ซึ่งได้รวมสาระสำคัญของรูปแบบการบริการที่มุ่งการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ความโปร่งใส ตรวจสอบได้บนพื้นฐานความยุติธรรมและคุณธรรม และความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. 2542 : 17-18) เนื่องจากธรรมาภิบาลถือเป็นหุ้นส่วนกันในการบริหารราชการและปกครองประเทศโดยรัฐ ประชาชน และเอกชน ขบวนการนี้ จะก่อให้เกิดความเป็นธรรม ความโปร่งใส ความยุติธรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของคนดี (ธีรยุทธ บุญมี. 2541ก : 25) นอกจากนี้ ธรรมาภิบาล ยังเป็นเสมือนพลังผลักดันที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหายของประเทศชาติ (ประเวศ วะสี. 2542 : 30) และเป็นสิ่งที่ให้ความสำคัญกับองค์กรประชาสังคมมีส่วน ในการร่วมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ทั้งนี้องค์กรรัฐจะอาศัยการบริหารการจัดการที่ดีเป็นกลไกเกื้อหนุน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการฟื้นฟูสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนให้ยั่งยืน

การปกครองท้องถิ่นเป็นกระบวนการทำให้เกิดการพัฒนาที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นประชาธิปไตย เนื่องจากองค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันให้การศึกษารูปแบบระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชนสร้างประชาธิปไตยที่มั่นคง ทำให้ประชาชนเกิดความรอบรู้เข้มแข็งทางการเมือง ทำให้เกิดการเข้าสู่วิถีทางการเมืองของประชาชน เป็นเวทีสร้างนักการเมืองระดับชาติ (วัฒนา คำฤทธิ์. 2540 : 23) ดังนั้นการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจำเป็นต้องดำเนินงานตามระบบ กฎเกณฑ์ ระเบียบราชการและการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล

องค์การบริหารส่วนตำบลคือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล และราชการส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล มีโครงสร้าง คล้ายกับเทศบาล ที่มีทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สภาพัฒนการบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหาร ส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีศักยภาพในการให้บริการ สาธารณะ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง (โกวิท พวงงาม, 2539 : 187) จึงเป็นองค์กรที่มีความสำคัญยิ่งในการบริหารงานพัฒนาในระดับตำบล เป็นองค์กรที่ได้รับการคาดหวังว่าจะเป็นหลักหรือเป็นแกนนำที่สำคัญในการพัฒนาที่จะแก้ไข ปัญหา ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในระดับตำบล ตลอดจนกระตุ้นให้ประชาชนในพื้นที่ ได้ตื่นตัว และร่วมกิจกรรมพัฒนาในด้านต่าง ๆ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ความสามารถในการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ตามนโยบายรัฐบาลที่มุ่งหวังให้้องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กร ดำเนินงานพัฒนาในท้องถิ่นนั้นประสบผลสำเร็จแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอยู่ได้กับองค์การ บริหารส่วนตำบลสามารถบริหารงาน โดยยึดหลักการปฏิบัติตามการบริหารจัดการที่ดี ได้อย่างมี ประสิทธิภาพหรือไม่

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ปรากฏข่าวทางสื่อมวลชน ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ ว่ามีการทุจริตและคอร์รัปชันหลายรูปแบบในองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นสาเหตุของความหย่อนประสิทธิภาพในการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าตามเจตนารมณ์ของ การกระจายอำนาจ การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงยังคงมีปัญหาและอุปสรรคอยู่ มากมายหลายด้าน โดยส่วนใหญ่เป็นปัญหาการบริหารจัดการ ได้แก่ ปัญหาอำนาจหน้าที่ขององค์การ บริหารส่วนตำบล ซึ่งยังไม่สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในบางเรื่องได้ เนื่องจากหน่วยงาน ของรัฐยังไม่ได้มอบหมายภารกิจให้้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำ เพราะกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ยังไม่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไข และ้องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังไม่สนใจและเข้าใจในการ ประสานงานการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐ และปัญหาด้านการคลังส่วนใหญ่ยังมีขีด ความสามารถทางด้านการคลังอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องแหล่งรายได้ และไม่มีบุคลากร ที่มีประสบการณ์และความรู้ด้านการคลัง และตลอดจนปัญหาด้านงบประมาณ ซึ่งยังมีความขัดแย้งไม่ เห็นพ้องต้องกันภายใน้องค์การบริหารส่วนตำบล ตำแหน่งต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการจัดงบประมาณ รายจ่าย จากข้อมูลงบประมาณรายจ่ายของ้องค์การบริหารส่วนตำบล ยังมี้องค์การบริหารส่วนตำบล หลายแห่ง ต้องตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้หน่วยราชการต่าง ๆ ของอำเภอเพื่อทำกิจการ บางอย่างตามความต้องการของหน่วยราชการนั้น ๆ ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ได้ชี้ให้เห็นว่า้องค์การ บริหารส่วนตำบลยังขาดการบริหารจัดการที่ดี

สิ่งที่ท้าทายขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในขณะนี้ คือ การปรับกลยุทธ์ ทัศนคติ วิธีคิด วิธีการทำงานของบุคลากรไปสู่การเป็นราชการยุคใหม่ มุ่งปฏิบัติงาน เพื่อเป้าหมาย คือ การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า โดยยึดหลักการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาลที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อให้เข้าปรัชญาและเจตนารมณ์ของการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลที่แท้จริง คือ (1) การกระจายอำนาจการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาภายในตำบล และตอบสนองความต้องการของประชาชน อำนาจที่รัฐมอบให้ต้องมีขอบเขตตามที่รัฐกำหนด (2) การเปิดโอกาสให้หน่วยบริหารราชการท้องถิ่น ปกครองตนเอง ทำหน้าที่และกิจกรรมเพื่อพัฒนาและบริหารตามสมควร ให้มีการปกครองที่เข้มแข็งเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล รัฐบาลกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีรายได้หลายทางรวมทั้งเงินอุดหนุน (3) การเสริมสร้างแนวคิดประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยให้มีกระบวนการสอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีการเลือกตั้ง มีการถ่วงดุลอำนาจระหว่างฝ่ายสภากับฝ่ายบริหาร และที่สำคัญส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่าง กว้างขวางในการเสนอแก้ไข้ปัญหา รวมถึงการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (โกวิท พวงงาม, 2539 : 170) จากเจตนารมณ์ดังกล่าว จะเห็นว่าการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลมีลักษณะตรงตามองค์ประกอบของธรรมาภิบาล (Good Governance) ในประเด็นหลัก ๆ หลายประเด็น โดยเฉพาะหลักการมีส่วนร่วมของสาธารณชน (Public Participation) หลักความโปร่งใส (Transparency) ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการกำหนดความสำเร็จ หรือความล้มเหลวขององค์การบริหารส่วนตำบล

อย่างไรก็ตามการบริหารงานใด ๆ ก็ตามย่อมขึ้นประกอบด้วยทรัพยากรการบริหารที่มีคุณภาพ ปัจจัยที่ดีถือว่าเป็นทรัพยากรการบริหารที่ดี คือ ทรัพยากรมนุษย์ เพราะมนุษย์หรือคนเป็นกลไก เป็นตัวสำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจขององค์กรให้ไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีคุณภาพ ดังนั้นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล จึงนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการบริหารงานขององค์กร หากพนักงานได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล ย่อมจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารในการปรับกลยุทธ์ในการประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาลได้อย่างราบรื่น เกิดความสมัคปรสามานสามัคคีในหมู่คณะ จะส่งผลต่อบริหารงาน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักประสิทธิภาพ และหลักการมีส่วนร่วมแล้ว เป็นที่เข้าใจกัน โดยทั่วไปว่า ถ้าระบบการบริหารมีความยุติธรรม โปร่งใสตรวจสอบได้ และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาร่วมกัน นอกจากจะทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบลมีบรรยากาศ การทำงานแบบมีส่วนร่วมและมีประสิทธิภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอท่าบ่อ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่จะต้องดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน หรือเป็นที่พึ่งของประชาชนมากที่สุด แต่ปรากฏว่าการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านกลับพบว่า มีเรื่องร้องเรียน มีข้อครหา ในหลาย ๆ เรื่อง

ได้แก่ การจัดซื้อจัดจ้าง การเลิกจ้างพนักงานลูกจ้างชั่วคราว การแต่งตั้ง โยกย้ายพนักงานส่วน ฯลฯ ทำให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่าบ่อยังอยู่ห่างไกลจากเจตนารมณ์ของการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไรก็ตามหากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเป็นธรรมาภิบาลสูงก็จะส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ของประชาชนในเขตอำเภอนี้ได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าควรมีศึกษาความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย โดยจำแนกตัวแปรเหตุ ตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล มาใช้ในการศึกษา ทั้งนี้เพื่อจะได้ข้อมูลสอดคล้องกับความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลอันเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่ง
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการศึกษา

พนักงานส่วนตำบลที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่ง ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ พนักงานส่วนตำบลที่อยู่ในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย จำนวน 109 คน แบ่งออกเป็น (สำนักงานท้องถิ่น จังหวัดหนองคาย. 2552 : 10)

1.1.1 ฝ่ายบริหาร ได้แก่ ปลัด อบต. หัวหน้าฝ่ายงานต่าง ๆ จำนวน 30 คน

1.1.2 ฝ่ายปฏิบัติการ ได้แก่ พนักงานส่วนตำบลอื่นๆ ที่ไม่ใช่ฝ่ายบริหาร จำนวน 79 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย จำนวน 86 คน โดยใช้สูตรของ ทาโร มายาเน่ (Taro Yamane. 1973 : 125) จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

2.1 กลุ่มตัวอย่างฝ่ายบริหาร จำนวน 20 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างฝ่ายปฏิบัติการ จำนวน 66 คน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาสาระของการศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้นำกรอบแนวคิดการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (2543 : 2-9) ประกอบด้วยหลัก 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานส่วนตำบล ประกอบด้วย

3.1.1 เพศ

3.1.2 อายุ

3.1.3 การศึกษา

3.1.4 ตำแหน่ง

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย จำนวน 6 ด้าน ได้แก่

3.2.1 หลักนิติธรรม

3.2.2 หลักคุณธรรม

3.2.3 หลักความโปร่งใส

3.3.4 หลักการมีส่วนร่วม

3.3.5 หลักความรับผิดชอบ

3.3.6 หลักความคุ้มค่า

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักธรรมาภิบาล หมายถึง ความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามกติกา หรือกฎเกณฑ์ในการบริหารหรือการปกครองที่ดีเหมาะสมและเป็นธรรมที่ใช้ในการการข้าราชการบ้านเมืองและสังคมเป็นการบริหารจัดการที่จะทำงานให้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ได้แก่

1.1 หลักนิติธรรม หมายถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับการตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ให้ทันสมัย และเป็นธรรมที่ยอมรับของชุมชน และชุมชนยินยอมปฏิบัติตามกฎหมาย

1.2 หลักคุณธรรม หมายถึง การปฏิบัติงานที่ยึดมั่นในความถูกต้องดีงามเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน มีความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจ อคทน มีระเบียบ วินัย ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตมาทำงานตรงต่อเวลา ให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาค ถูกต้อง ตรงไปตรงมา ยึดหลักผลประโยชน์ส่วนรวม และถูกต้อง

1.3 หลักความโปร่งใส หมายถึง การเน้นปรับกลไก และวิธีการทำงานให้มีความโปร่งใส ให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูล ได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบได้

1.4 หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง หลักการที่ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเลือกตั้งสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล หรือ ผู้บริหาร และมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารแสดงความคิดเห็น การตรวจสอบ การประเมินผลงานของ อบต . และสุดท้ายประชาชนมีอำนาจในการถอดถอนผู้บริหารหรือสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ประชาชนเห็นว่าปฏิบัติงานเสียหายล้มเหลวมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย

1.5 หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การมุ่งเน้นให้ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ตระหนักในอำนาจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อประชาชน มีความใส่ใจต่อปัญหาของชุมชน และมีความกระตือรือร้น ในการแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนของประชาชนให้บรรลุผลโดยไม่เลือกปฏิบัติ

1.6 หลักความคุ้มค่า หมายถึง การเน้นประสิทธิภาพในการบริหารงาน โดยใช้ทรัพยากร งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน รวมทั้งการรักษาทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นให้สมบูรณ์และยั่งยืนการวัดระดับธรรมาภิบาล เป็นการวัดการบริหารงานตามระดับความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบล

2. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 10 ตำบล ในเขตอำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

3. พนักงานส่วนตำบล หมายถึง บุคลากรของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 10 แห่ง ในเขตอำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

4. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงทัศนคติ ความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมทางสังคม โดยการแสดงออกมาให้ผู้อื่นทราบด้วยการสื่อสารออกมาเป็นภาษาพูด คำวิจารณ์ และบทความต่าง ๆ ที่แสดงออกมา

ประโยชน์การศึกษา

1. ได้ทราบความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวกับการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาล

2. ข้อมูลจากการศึกษาจะเป็นข้อสนเทศในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข การบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่กรอบธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสามารถนำไปต่อยอดศึกษาการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลในรูปแบบอื่นๆ ได้